

SFS 2014:1344

Utkom från trycket
den 2 december 2014

Lag med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar;

utfärdad den 20 november 2014.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (tågpassagerarförordningen),

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (fartygspassagerarförordningen), och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (busspassagerarförordningen).

Tillsyn över att förordningarna följs

2 § Den eller de myndigheter som regeringen bestämmer utövar tillsyn över att de skyldigheter som följer av tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna fullgörs.

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn enligt tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningarna.

Sanktioner

4 § Skyldighet att lämna information föreskrivs för järnvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer, terminaloperatörer och hamnmyndigheter i

1. artiklarna 4, 8, 9.5, 18.1, 20, 22.3, 28.2 och 29 i tågpassagerarförordningen,

¹ Prop. 2013/14:239, bet. 2014/15:CU3, rskr. 2014/15:5.

2. artiklarna 8.5, 9.2–9.4, 10, 12.3, 13.3, 16, 22 och 23 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 10.2, 10.5, 11.2–11.5, 13.2, 14.5, 20, 24 och 25 i busspassagerarförordningen.

Om information inte lämnas enligt någon av de bestämmelser som anges i första stycket, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

5 § Andra skyldigheter än att lämna information föreskrivs för järnvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer och terminaloperatörer i

1. artiklarna 9.1–9.4, 18.3–18.5, 19, 22.1, 23, 24, 27 och 28 i tågpassagerarförordningen,

2. artiklarna 4, 7–8.4, 9.1, 10–13.2, 15.4 och 24 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 4, 8, 9, 10.1, 10.3, 10.4, 11.1, 13–15, 17.3, 26 och 27 i busspassagerarförordningen.

Den som inte fullgör en sådan skyldighet får åläggas att göra det. Åläggandet får förenas med vite. En talan om ett sådant åläggande väcks vid Marknadsdomstolen av Konsumentombudsmannen.

I ett tillsynsärende om en skyldighet som avses i första stycket tillämpas 42–45 §§ marknadsföringslagen (2008:486) och det som i övrigt gäller enligt den lagen vid tillämpning av de bestämmelserna.

6 § I ett fall som inte är av större vikt får Konsumentombudsmannen meddela ett föreläggande om ett sådant åläggande som avses i 5 §. Bestämmelserna i 28 § marknadsföringslagen (2008:486) ska då tillämpas.

7 § Den myndighet som utövar tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 10.1, 10.2, 10.4, 21 och 26 i tågpassagerarförordningen, artikel 14 i fartygspassagerarförordningen och artikel 16.1 i busspassagerarförordningen får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna ska följas.

Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Befogenhet att utse bussterminaler

8 § Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, en statlig myndighet eller de regionala kollektivtrafikmyndigheter som avses i lagen (2010:1065) om kollektivtrafik får i det enskilda fallet besluta om att utse bussterminaler där assistans för personer med funktionsnedsättning eller nedsatt rörlighet ska tillhandahållas i enlighet med busspassagerarförordningen.

Överklagande

9 § Tillsynsmyndighetens beslut om föreläggande enligt 7 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Detsamma gäller ett beslut av en statlig myndighet eller en regional kollektivtrafikmyndighet om att utse en bussterminal enligt 8 §.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

MARGOT WALLSTRÖM

MORGAN JOHANSSON
(Justitiedepartementet)

